

Full diocesà

15 de gener del 2023

p6 —Dimecres comença la Setmana de pregària per la unitat dels cristians

p7 —Entrevista a Xavi Argemí: aprendre a morir per poder viure

Benet XVI: manteniu-vos fermes en la fe!

El 31 de desembre va morir el papa emèrit Benet XVI. Publiquem alguns fragments del seu testament espiritual:

«Quan miro enrere en aquesta última hora de la meua vida, al llarg de les dècades que he recorregut, primer veig per quantes raons he d'estar agraït. Dono gràcies en primer lloc a Déu mateix, donador de tot bon do, que m'ha donat la vida i m'ha guiat en diferents moments de confusió; sempre m'ha aixecat cada vegada que començava a relliscar i sempre m'ha tornat a donar la llum del seu rostre. De manera retrospectiva, veig i entenc que fins i tot els trams foscos i cansats d'aquest camí van ser per a la meua salvació i que precisament va ser en els que Ell em va guiar bé [...].

»A tots els qui he fet mal d'alguna manera, els demano sincerament perdó.

»Manteniu-vos fermes en la fe! No us confongueu! Sovint sembla com si la ciència —les ciències naturals d'una banda, i la recer-

ca històrica (en particular l'exegesi de la Sagrada Escripura) de l'altra— fos capaç d'oferir resultats irrefutables en contrast amb la fe catòlica. He viscut les transformacions de les ciències naturals des de temps remots i he pogut comprovar com, al contrari, les aparents certeses contra la fe s'han esvaït, demostrant que no són ciència, sinó interpretacions filosòfiques només aparentment emparades en la ciència; així com, a més, és en el diàleg amb les ciències naturals que la fe també ha après a entendre millor el límit de l'abast de les seves afirmacions i, per tant, la seva especificitat. Fa seixanta anys que acompanyo el camí de la teologia, sobretot de les ciències bíbliques, i amb la successió de diferents generacions he vist enfonsar-se tesis que semblaven inamovibles, demostrant-se com a simples hipòtesis: la generació liberal (Harnack, Jülicher, etc.), la generació existencialista (Bultmann, etc.), la generació marxista. He vist i continuo veient com la raonabilitat de la fe ha sorgit i ressorgeix d'una confusió d'hipòtesis. Jesucrist és realment el camí, la veritat i la vida, i l'Església, amb totes les seves mancances, és realment el seu cos.»

«Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món»

Diumenge II durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.» El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»
(49,3.5-6)

Salm responsorial

Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.
[39]

Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.

Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

(1,1-3)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.» Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant." Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

(1,29-34)

«És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra»

Anyell de Déu

Carles Riera i Fonts, pvrre.

Com aquells xaiets sacrificats per Pasqua, Jesús s'immola pels pecats del món.

Joan declara que la Paraula del Pare ja existia abans que ell (el fill de Zacaries i Elisabet), que ja era des del principi, des de l'eternitat.

Vet aquí la paradoxa: Joan Baptista és el precursor d'Aquell qui ja existia!, Aquell qui l'ha enviat. La vinguda de Jesús li canvia la missió: de precursor passa a testimoni, que ha d'atestar que les promeses anunciades es compleixen. D'ací el «mireu» («Mireu l'anyell de Déu»).

També a nosaltres ens correspon donar testimoniatge de Jesús, del seu evangeli. La realitat de Déu es fa present en les experiències particulars i col·lectives — comunitàries — de sentit. Creure és concebre l'univers com quelcom significatiu per a l'home. El cronista català medieval Bernat Desclot s'expressava així: «Mes me val haver fe que si tot lo món guanyava.» Una fe ben avinguda amb la raó, de manera que allò que preocupa últimament ens dugui a una reflexió serena i confiada sobre el més enllà i sobre el més ençà.

«Mireu l'anyell de Déu» equival a dir «mireu el servent de Déu» (cf. Isaïes, 53), l'innocent, el qui allibera de tota captivitat i especialment de l'esclavatge del pecat. (L'ànima retinguda pel pecat anhela el perdó i la gràcia.) L'Anyell és misteri d'amor, símbol d'absolució i de redempció, senyal i emblema de la nostra llibertat.

La imatge

Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'Anyell de Déu que pren damunt seu els pecats del món», i, havent vist que l'Esperit Sant baixava del cel i es posava damunt seu, el reconegué com el qui bateja amb l'Esperit Sant. Com a seguidors del Fill de Déu, siguem dòcils a l'Esperit Sant amb què hem estat batejats.

Al·legoria de l'Esperit Sant (1660).
Gian Lorenzo Bernini

Agenda

Lit. hores: Setmana II

16 dilluns

— Sant Marcel I, papa
— Sant Fulgenci, bisbe
He 5,1-10/Salm 109/Mc 2,18-22

17 dimarts

— Sant Antoni Abat
He 6,10-20/Salm 110/Mc 2,23-28

18 dimecres

Inici de l'Octavari de Pregària per la Unitat dels cristians
He 7,1-3.15-17/Salm 109/Mc 3,1-6

19 dijous

— Sant Màrius
He 7,25-8,6/Salm 39/Mc 3,7-12

20 divendres

— Sant Fabià, papa i Sebastià, tribú romà, mrs.
He 8,6-13/Salm 84/Mc 3,13-19

21 dissabte

Sts. Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi
Santa Agnès, vg. mr.
Dn 3,14-20.91-92.95 o He 10,32-36/Salm 33/Jo 17,11b-19

22 Diumenge III/cicle A

Diumenge de la Paraula de Déu
— Sant Vicenç, diaca i mr.
Is 8,23b-9,3/Salm 26/1C 1,10-13.17/Mt 4,12-23

Sortida de professors de religió

Durant la tardor, un grup de professors de religió van fer una visita a Vic. Varen visitar el Museu Episcopal i s'interessaren expressament per tots els programes que el museu té per als escolars, tant de primària com de secundària.

Després d'una missa a la catedral, presidida pel senyor bisbe, varen compartir un dinar al Seminari i visitaren la reforma de la seva església.

Activitats de la Delegació de Joves

El divendres 30 de desembre es feu un recés de Nadal a Viladordis. Fou un matí i de silenci i de pregària. Al final, la quinzena de participants dinaren plegats i cantaren nades. Amb l'any nou també es va fer una visita a les germanetes i germanets de l'Anyell a Barcelona, els van conèixer i van escoltar les seves reflexions tot dinant. També feren un recorregut coneixent els seus amics.

Restauració a Joncadella

Concretament del retaule del Roser, amb una imatge de la Mare de Déu —que artísticament és una còpia del Llimona— donació de les germanes dominiques del Pare Coll de Berga. El retaule ha estat sufragat pel Sr. Jordi Martínez i les pintures per devots de la Mare de Déu. És un altar neoclàssic, restaurat pels tallers Seguranyes de Vic.

Celebrat a la catedral el funeral per Benet XVI

Foto: Josep Maria Vilar

El 7 de gener, a la catedral de Sant Pere de Vic es va celebrar una missa per l'etern descans de Benet XVI (1927-2022), que regí l'Església universal del 2005 al 2013 i que morí a la Ciutat del Vaticà el dia 31 de desembre del 2022.

El 5 de gener, amb l'assistència a Roma del bisbe de Vic, Romà Casanova, s'havien celebrat les exèquies pel qui també va ser arquebisbe de Munic i prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe.

A les onze del matí, un repic de campanes anunciava l'inici del funeral pel Papa emèrit. Amb les notes del cant d'entrada «Doneu-li, Senyor, el repòs etern i que la llum perpètua l'il·lumini» començava —des de la sagristia fins a l'altar major— la processó dels seminaristes, diaques i dels preveres que concelebraren la missa presidida pel bisbe Romà. Al pas de la creu processal i de les Sagrades Escripures que encapçalaven la comitiva, els fidels assistents entonaven el cant amb veu continguda per l'emoció del moment.

El bisbe, en la seva homilia, va manifestar: «És just i necessari que la nostra Església de Vic pregui per qui fou Pontífex de tota l'Església. Totalitat en què nosaltres som inclosos, naturalment. Perquè el ministeri petrí no és pas aliè a la nostra vida eclesial diocesana. La comunió amb el successor de Pere, el bisbe de Roma, és part essencial de la nostra identitat de cristians catòlics. Pregar, doncs, pel papa

emèrit Benet XVI és un deure de caritat i de gratitud, que acomplim amb la nostra presència, celebrant aquesta eucaristia pel seu etern descans. No podem pas oblidar que la pregària pels difunts té com a missió principal demanar la rosada de la misericòrdia divina perquè arrosi l'ànima dels nostres germans, a fi de purificar-los de les restes de pecat que poguessin quedar en el seu cor, de manera que puguin gaudir de l'eternitat feliç, promesa als qui han cregut en el seu Fill, han posat en ell la seva esperança i l'han estimat. Us he de confessar, però, que, pregant davant les seves despulles mortals, posades davant l'altar de la Confessió de Sant Pere de Roma, em brollava del cor demanar més la misericòrdia de Déu per a mi i per a tota la nostra Església que no pas per a ell; més aviat m'encomanava a la seva intercessió. Certament, tan sols la misericòrdia infinita ens guareix contínuament, ens allibera i ens salva. Confiem, doncs, en la font inexhaurible de l'amor misericordiós del nostre Déu, el cor obert de Crist, que purificarà el cor de Benet XVI i ens acompanyarà en el nostre peregrinar per aquest món.»

Amb el cant del «Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat» es cloïa el funeral. Al final de la celebració, es va lliurar un recordatori a tots els assistents.

Aquesta setmana també s'han celebrat misses funerals per l'etern descans del Pontífex a la basílica de la Seu de Manresa i a la de Santa Maria d'Igualada.

«Apreneu a fer el bé, busqueu la justícia», lema de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Foto: cristians de Minnesota (EUA)

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians (del 18 al 25 de gener) és una ocasió propícia perquè coneguem millor el diàleg de l'Església catòlica amb les Esglésies i Comunitats eclesials sobre la doctrina de la fe, portat endavant amb gran esforç i dedicació.

El lema d'aquest any és «Apreneu a fer el bé, busqueu la justícia» (Is 1,17).

Tant l'elecció del tema de la setmana per a l'any present com la preparació dels materials han estat duts a terme per un grup de cristians del Estat Unit convocat pel Consell d'Esglésies de Minnesota.

Durant anys, Minnesota ha tingut algunes de les pitjors disparitats racials en aquella nació. També va viure en 1862 la major execució massiva en la història dels Estats Units, quan 38 membres del poble indígena de Dakota van ser penjats a Mankato, l'endemà de Nadal, després de la Guerra entre els Estats Units i Dakota. Mentre es preparaven per a morir, tots 38 van cantar l'himne «Wakantanka taku nitawa» (Moltes i grans), la versió de les quals s'inclou

en la celebració ecumènica. Més recentment, Minnesota ha estat l'escenari on s'ha complicat la qüestió racial: l'assassinat del jove afroamericà George Floyd en mans d'un oficial de policia de Minneapolis.

La història de maltractament de les comunitats de color als Estats Units ha creat àmplies desigualtats i desavinences. En conseqüència, la història de les esglésies als Estats Units inclou la qüestió racial com un factor important de divisió eclesial.

La setmana en el nostre context

La població de les nostres diòcesis viu els fluxos migratoris del nostre món i en els nostres pobles cada vegada hi conviuen, de manera més o menys estable, més cristians d'altres confessions cristianes. L'Església Catòlica és convidada, entre altres, a una sortida missionera; a promoure la cultura del trobament; a passar d'una pastoral d'actes a una pastoral de processos.

En aquest context, la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians pren nou sentit.

La rebel·lió davant l'eutanàsia, aprendre a morir per a poder viure

Entrevista a Xavi Argemí i Ballbè

Xavi Argemí i Ballbè (Sabadell, 1995) és graduat en Multimèdia a la UOC i activista per les cures pal·liatives. Declara: «Tinc una vida força corrent, si exceptuem el fet que de petit em van diagnosticar una malaltia degenerativa incurable: distròfia muscular de Duchenne.» És autor del llibre *Aprendre a morir per poder viure* (2020).

Arran del debat sobre l'aprovació de l'eutanàsia et vas rebel·lar i vas enviar una carta a *La Vanguardia* i al diari *Ara* (2019) que va tenir molta repercussió. Què et va empenyer a fer-ho?

En aquell moment s'estava debatent sobre la «mort digna» i en els mitjans semblava que l'única solució per a una situació de malaltia greu era l'eutanàsia. Des del meu punt de vista, la visió era totalment diferent i volia denunciar-ho. També volia contrastar la solució eutanàsica amb les cures pal·liatives, de les quals molt pocs parlaven.

En el 2020 vas publicar el llibre *Aprendre a morir per poder viure* (Ed. Rosa dels Vents). Hi dius que has après a viure amb la mort a la vista i que ho fas amb alegria. Com s'aconsegueix?

Arran d'uns episodis respiratoris molt greus que van posar-me al límit de la mort, vaig reflexionar sobre el que m'ajudava a viure. En resum, no penso tant en la mort com en el fet de viure al dia, aprofitant cada moment amb totes les coses positives que té. En el llibre dic que la meua situació no és un problema sinó una circumstància. Aquesta no la puc canviar; els problemes, en canvi, cada dia lluito per intentar solucionar-los.

Quin paper tenen la família i la fe en la teua visió de la vida?

La família és fonamental en l'acompanyament, tant material com emocional. Les alegries, compartides, creixen, i les penes es reparteixen. La fe és el que dona sentit al fi últim de l'existència, i la creu de Crist, el sentit del dolor, que no és en va, ja que és corredemptor i promesa de vida eterna després de la mort.

Actualment, en Xavi Argemí només té mobilitat als dits i al cap. Malgrat tot, ha accedit a concedir aquesta entrevista per escrit per al Full Diocesà. T'ho agraïm molt, Xavi!

Gràcies, Senyor, pel do de Benet XVI

Romà Casanova, bisbe de Vic

A aquesta generació ens ha pertocat de viure el fet eclesial d'un papa emèrit. Aquesta situació era quasi inèdita en la història dels gairebé dos mil anys de papat; de fet, dos pontífexs anteriors van renunciar, un per ajudar a solucionar el problema del Cisma d'Occident, i l'altre, al cap de poc temps de ser escollit, per retornar a la vida contemplativa de la qual fou sostret. En cap cas no és que hi hagués dos papes sinó un de sol; en el darrer cas, Francesc ha estat i és el Sant Pare de l'Església Catòlica. Tot i això, hem d'agraciar al Senyor, com un do seu, el fet i la mateixa persona del papa emèrit Benet XVI. Així ho hem viscut durant els deu anys des de la seva renúncia i, encara més intensament, en aquests dies posteriors a la seva mort i sepultura.

El papa emèrit ha estat, sense cap mena de dubte, un doctor de l'Església.

El pontificat de Benet XVI fou de gran fecunditat per a l'Església. El magisteri del qui havia estat catedràtic de teologia, bisbe diocesà i col·laborador primer de sant Joan Pau II en la custòdia de la fe cristiana va tenir les característiques de la claredat i la lluminositat. Molts assaborírem en els seus ensenyaments la bellesa i la profunditat de la fe cristiana. Benet XVI, des de la seva ànima de pastor enamorat de Crist i bevent en les fonts de la Paraula i la litúrgia cristiana, sabé donar al poble de Déu l'aliment que li pertoca. La precisió i la senzillesa en l'expressió foren les notes del seu magisteri pontifici. La fe catòlica autèntica té la característica de la simplicitat. Tothom la pot entendre i viure en la seva realitat original i perpètua. Pertoca a l'autèntic mestre ensenyar-la com una paraula acollida per ell en la predicació eclesial, i no pas com una ciència que ha d'ensenyar. En poques paraules:

les: el magisteri de Benet XVI ha estat lluminós per a la comunitat cristiana, no solament per als qui hem estat coetanis d'ell, sinó que també serà lluminós per a l'Església del futur. Ha estat, sense cap mena de dubte, un doctor de l'Església.

El seu testimoniatge en els deu anys d'estada al monestir *Mater Ecclesiae* del Vaticà, en el silenci i la pregària, acompanyats de l'amor a la santa mare Església i la seva oblació en la malaltia i el sofriment, han preuat, encara més, el seu lliurament al Senyor com a pastor universal. Benet XVI ha estat testimoni de llibertat i pobresa, de desseiximent de les coses mundanes i de donació generosa. La seva mirada tendra i acollidora manifestava un cor d'infant capaç d'acollir el seu germà i, sobretot, el misteri de Déu, meravellant-se. Per tot això i molt més: Gràcies, Senyor, pel do de Benet XVI a l'Església i al món.

